Docnr2

From: Leefbaar Zuidwest Drenthe <5.1.2.e @gmail.com>
Date: Monday, November 2, 2026, 5:20 PM
To: Leefbaar Zuidwest Drenthe <5.1.2.e @gmail.com>
Subject: Betreft: Brief betreffende afstandsnormen voor windturbines (Kamerstuk 29383, nr. 450) en het commissiedebat I&W van 6 oktober 2026

Attachments:

20261102 Afstandsnorm windturbines Kamerstuk 29383 nr 450 Brief St Leefbaar Zuidwest Drenthe aan 2e Kamer.pdf

---

U ontvangt niet vaak e-mail van 5.1.2.e @gmail.com. Ontdek waarom dit belangrijk is

Geachte en gewaardeerde volksvertegenwoordigers,

Wij zijn met heel veel bewoners hier in de regio Zuidwest Drenthe heel intensief bezig om op goed onderbouwde wijze de RES-opgaven in te vullen zonder de inzet van windturbines.

Graag vraag ik u namens al die bewoners vriendelijk en dringend om uw aandacht voor de brief die u aantreft als bijlage bij deze email!

Met dank en

Met vriendelijke groet namens:
Stichting Leefbaar Zuidwest Drenthe
5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e
Voorzitter
Postadres: Postbus 34, 5.1.2.e
5.1.2.e
Mob.: 5.1.2.e
5.1.2.e @gmail.com
www.leefbaarzuidwestdrenthe.nl

LEEFBAAR
ZUIDWEST DRENTHE

www.leefbaarzuidwestdrenthe.nl

Aan: de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Datum: 2 november 2026

Betreft: Afstandsnorm voor windturbines (Kamerstuk 29383, nr. 450) en het commissiedebat I&W van 6 oktober 2026

Geachte Kamerleden,

Onze Stichting Leefbaar Zuidwest Drenthe vertegenwoordigt een groot aantal inwoners van de gemeenten De Wolden, Westerveld en Meppel in de regio Zuid West Drenthe. Wij volgen de besluitvorming over windturbines op de voet, zowel in Den Haag als in de Provincie Drenthe. En we hebben dan ook veel contact met lokale en provinciale politici, hebben veel zienswijzen ingediend, en particperen actief in de ontwikkeling van betere RES-invullingen.

Wij zijn nadrukkelijk niet tegen de energietransitie maar vinden dat de bescherming van de brede RO-belangen van onze regio en de bescherming van wie naast een windturbine woont, niet mag afhangen van een lokale belangenafweging en zeker niet mag afhangen van onzorgvuldig onderbouwde milieunormen. Dat is nu nog steeds wél het geval: want zolang er geen op goed wetenschappelijk onderzoek gefundeerde landelijke milieunormen gelden, stellen gemeenten en provincies zelf normen vast, onder meer via de overbruggingsregeling die nu veranderd wordt tot 31 december 2027 en, zoals bij het vervangen van bestaande turbines door nog veel hogere megaturbines, via de zogeheten repowering.

In brief 29383, nr. 450 schrijft het kabinet de afstandsnorm van twee keer de tiphoogte uit het ontwerpbesluit uit 2023 te “behouden”. Dat is onjuist. Het ontwerpbesluit bevatte een norm waaraan moest worden voldaan. Het kabinet wil daarvoor nu een instructieregel invoeren waardoor bevoegde gezaggen slechts rekening moeten houden met de norm. Voor onze inwoners is dat geen detail. Wij vragen u dit voorstel niet te steunen zolang de bescherming van omwonenden niet is geborgd.

Waar vragen wij u om?

1. De afstandsnorm als bindende minimumnorm in het besluit op te nemen, in plaats van als instructieregel met “pas toe of leg uit”.
2. Van de staatssecretaris een concrete datum te eisen voor de reactienota op de zienswijzen op het ontwerpbesluit uit 2023, want die is nog steeds niet verschenen.

3. Hierover schriftelijke vragen te stellen of een motie in te dienen bij de voorhang van het definitieve ontwerpbesluit, die het kabinet voor het einde van dit jaar, heeft aangekondigt.

4. Om besluiten m.b.t. afstandsnormen nu wél te baseren op degelijk en recent wetenschappelijk onderzoek, waaruit zonneklaar de enorme geluids- en overige gezondheidsgevolgen van windturbines wordt aangetoond (zie recente zeer omvangrijke onderzoeken van de Universiteit Delft naar het zelfde laagfrequente geluid als bij windmolens: https://delta.tudelft.nl/article/ik-werd-een-soort-zombie-ziekte-door-trillingen-bij-tnw-oplossing-onzeker . En zie ook het onderzoek van de hoog aangeschreven Universiteit van Uppsala in Zweden dat specifiek is gericht op geluidseffecten de megaturbines: https://www.uu.se/en/department/information-technology/news/archive/2025-11-27-it-department-in-the-media-the-issue-of-wind-turbine-noise-raised-in-the-eu---swedish-research-shows-that-infrasound-travels-further-than-previously-thought). Daarbij merken we vriendelijk op dat besluitvorming die voorbijgaat aan aantoonbaar beschikbare wetenschappelijke feiten, ongeldig kan worden verklaard en bovendien voorbij gaat aan de zorgplicht zoals vastgelegd in Europese wetgeving (voorzichtigheidsprincipe). Overigens zou elke zichzelf respecterende volksvertegenwoordig dit soort degelijke beschikbare informatie niet moeten willen negeren, al was het alleen maar omdat ook de eigen leefomgeving ernstig kan worden aangetast. Ook het RIVM is op de hoogte van deze onderzoeken maar negeert deze met als gevolg dat het RIVM onlangs op de vingers is getikt door de EIGEN integriteitscommissie. Lees s.v.p.: https://lowi.nl/advies-2026-12/ en: https://nos.nl/artikel/2403275-rivm-verzweeg-invloed-sector-op-onderzoek-naar-gezondheidsrisico-s-windmolens .

Wat dit voor onze omgeving betekent

In Drenthe hanteert de provincie op dit moment de norm van vier keer de tiphoogte. Ook, en veel belangrijker, streeft de provincie naar de ontwikkeling van alternatieve opwekmethoden om de RES-opgaven in te vullen, omdat windturbines de vele, op natuurwaarden gebaseerde, andere ruimtelijke ordeningdoelen ernstig aantasten. Een landelijke wettelijke afstandsnormering die wél recht doet aan degelijk voortschreidend wetenschappelijk inzicht, is echter nog belangrijker om de ontwikkeling van alternatieven nog meer te stimuleren dan nu het geval is. Ook speelt mee dat de buurgemeente Steenwijk, dat ligt in de buurprovincie Overijssel, op basis van de landelijke norm wel een windturbine zou kunnen laten plaatsen waardoor de Drentse belangen nog steeds ernstig worden aangetast. Een situatie die vergelijkbaar is met de Duitse grenswindturbines.

Twee keer de tiphoogte is als norm al veel te weinig, maar belangrijker is dat men op dit moment van zelfs die verkeerde norm kan afwijken. In de praktijk ziet men dat windturbine-

investeerders met “zwaarwegende’ argumenten komen en via die route toch windturbines trachten te plaatsen. Onder artikel 5.162d van het ontwerpbesluit zou in ieder geval de afstand van twee keer de tiphoogte in acht moeten worden genomen: veel plannen, zoals in Steenwijk, zijn dan niet toegestaan. In het huidig voorstel mag het bevoegd gezag op grond van artikel 5.162f echter dus met een zware motivering afwijken van die op zichzelf al verkeerde norm en dat is ongewenst omdat daar grote belangen van andere sectoren en gemeenten mee worden aangetast.

Waarom is het voorstel een verslechtering?

1. Het ontwerpbesluit bevatte een norm waaraan moest worden voldaan. Artikel 5.162d van het ontwerpbesluit luidde: “De afstand tussen een windturbine en een windturbinegevoelig gebouw is ten minste tweemaal de tiphoogte van de windturbine.” Volgens de toelichting bevat dit artikel de inhoudelijke afstandsnorm die “in acht moet worden genomen”.

Afwijken was alleen mogelijk op grond van artikel 5.162f, met het oog op de doelen van de energietransitie. Volgens het kabinet zelf gold daarvoor een zware motiveringsplicht en kon dat slechts in uitzonderlijke gevallen (Aanhangsel Handelingen II 2023-2024, nr. 1222, antwoord 9). Het huidige voorstel verschuift dit naar een instructieregel “rekening houden met”. Het kabinet schrijft dat hiermee “ruimte wordt geboden aan het bevoegd gezag om een belangenafweging te maken op basis van de lokale situatie", dit volgens het principe “pas toe of leg uit”. Dat afwijken ook onder het ontwerpbesluit mogelijk was, maakt dit niet gelijkwaardig. Afwijken kon alleen op beperkte gronden, met een zware motivering en slechts in uitzonderlijke gevallen. Nu kan elk bevoegd gezag met een eigen afweging afwijken, met “leg uit” als enige eis. Dat is geen behoud van de norm, maar een versoepeling.

2. Het kabinet stelt ten onrechte dat het invulling geeft aan twee belangrijke aangenomen moties. Het kabinet schrijft letterlijk dat hiermee “ook invulling wordt gegeven aan”:

motie 1: de aangenomen motie Erkens/Leijten (Kamerstuk 32 813, nr. 985, 2022): “verzoekt de regering om dit voorjaar afspraken te maken met gemeenten, provincies en RES-regio's over de te hanteren uitgangspunten voor de plaatsing van nieuwe windmolens, waaronder strenge minimum afstandsnormen, in afwachting van de nieuwe landelijke windturbine normen; verzoekt de regering om te bezien of we hiervoor het Deense model tijdelijk kunnen toepassen”

en motie 2: de aangenomen motie De Groot (Kamerstuk 33 561, nr. 96, 2025): “verzoekt de regering in te zetten op zodanig strenge milieu, geluids- en afstandsnormen dat ten minste 80% van de huidige zoekgebieden voor windturbines op land afvalt en dat turbines in de nabijheid van woonwijken worden uitgesloten, met uitzondering voor eigen opwek door (boeren)bedrijven, bedrijventerreinen en infrastructuur, verzoekt de regering voorts dit kader voor milieu, geluids- en afstandsnormen uiterlijk in het eerste kwartaal van 2026 te publiceren”

Beide moties vragen om strenge afstandsnormen. Erkens/Leijten vraagt uitdrukkelijk om "strenge minimum afstandsnormen" en om te bezien of het Deense model, vier keer de tiphoogte[1], kan worden toegepast. Het kabinet stelt twee keer de tiphoogte voor, de helft daarvan, en dan nog als regel waarmee slechts rekening hoeft te worden gehouden. De Groot vraagt om strenge milieu-, geluids- en afstandsnormen en om dit kader uiterlijk in het eerste kwartaal van 2026 te publiceren. Die termijn is verstreken. Een instructieregel waarmee slechts rekening hoeft te worden gehouden, is niet streng en niet minimaal en geeft omwonenden geen zekerheid. Hij brengt de belangenstrijd per project juist terug.

3. De milieunormen zijn nog niet vastgesteld op de wijze die het Europese recht vereist. In zijn tussenuitspraak van 30 juni 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:1395, windpark Delfzijl Zuid Uitbreiding) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, in navolging van het Nevele-arrest van het Hof van Justitie (C-24/19), geoordeeld dat voor de algemene windturbinenormen vooraf een milieubeoordeling nodig is [2]. Daarmee is het proces naar nieuwe landelijke normen in gang gezet. De reactienota op de zienswijzen op het ontwerpbesluit uit 2023 is drie jaar later nog niet verschenen. Zolang de normen niet deugdelijk zijn onderbouwd, is een geborgde afstandsnorm *de enige waarborg* voor omwonenden. Volgens juridische literatuur (Vos & De Lange Advocaten, blog van 30 juni 2021) volgt uit de SMB-richtlijn (2001/42/EG) bovendien dat vooraf met wetenschappelijke zekerheid moet worden vastgesteld dat geen verslechtering optreedt. Ook het voorzorgsbeginsel (art. 191 VWEU; zorgplicht art. 21 Grondwet) vraagt daarom om een bindende norm.

4. Een afstandsnorm biedt wel degelijk extra bescherming. Het kabinet stelt in de brief dat een afstandsnorm "geen extra bescherming biedt tegen hinder van windturbines". Dat strookt niet met eerdere uitlatingen van het kabinet. In antwoord op Kamervragen schreef de minister in 2024 dat een afstandsnorm volgens het planMER weliswaar niet volstaat voor een volwaardige bescherming tegen gezondheidseffecten, maar "als aanvullende norm wel een basisbescherming aan omwonenden kan bieden" (Aanhangsel Handelingen II 2023-2024, nr. 1222, antwoord 8). Dat geldt ook naast de milieunormen die zijn voorgesteld of nog komen. Zolang die normen niet zijn vastgesteld, is de afstandsnorm de waarborg die nu beschikbaar is.

5. In veel Europese landen gelden grotere afstanden. Denemarken hanteert vier keer de tiphoogte [3]. In Beieren geldt de 10H-regel (10× de totale hoogte, dus 2 km voor een turbine van 200 meter); waarbij die sinds 2022 in bepaalde gebieden versoepeld is tot 1.000 meter[4]. In Polen geldt sinds 2023 een wettelijk minimum van 700 meter[5]. Bij een turbine met een tiphoogte

---

[1] https://kaempevindmoeller.dk/2017/01/european-setbacks-minimum-distance-between-wind-turbines-and-habitations/

[2] Toelichting uitspraak Raad van State uitbreiding windpark Delfzijl Zuid | Informatiepunt Leefomgeving

[3] https://kaempevindmoeller.dk/2017/01/european-setbacks-minimum-distance-between-wind-turbines-and-habitations/

[4] https://www.gesetze-bayern.de/Content/Document/BayBO-82

[5] https://codozasady.pl/en/p/rules-for-siting-of-onshore-wind-farms-liberalised

van 250 meter is twee keer de tiphoogte 500 meter. Dat ligt onder de normen van Denemarken en Beieren en onder het Poolse minimum.

Wetenschappelijke onderbouwing

Sinds het verschijnen van de RIVM-factsheet 'Gezondheidseffecten van windturbinegeluid' in 2021 heeft het RIVM deze niet inhoudelijk geactualiseerd; latere wijzigingen betreffen slechts enkele details. De Commissie Wetenschappelijke Integriteit (CWI) van het RIVM adviseerde in december 2025 de factsheet fundamenteel te herzien of offline te halen. Het LOWI vermeldt in punt 8 van advies 2026-12 (28 juli 2026) dat de CWI dit adviseerde. Het RIVM paste de factsheet op diezelfde dag, dus ook op 28 juli 2026, slechts beperkt aan en maakte op zijn site geen melding van dit CWI-advies Lees s.v.p.: https://lowi.nl/advies-2026-12/ en: https://nos.nl/artikel/2403275-rivm-verzweeg-invloed-sector-op-onderzoek-naar-gezondheidsrisico-s-windmolens .

Wij verzoeken u de staatssecretaris te vragen of en wanneer het kabinet inhoudelijk reageert op recente literatuur over geluid en gezondheid. Wij verwijzen hiervoor naar de bijlage.

Het commissiedebat van 6 oktober

De afstandsnorm was in het debat één van vele onderwerpen. Van de 9 aanwezige partijen uitten slechts 4 kritiek op de inhoud van de hier genoemde kabinetsbrief. Wij vragen u die kritiek rechtstreeks aan de staatssecretaris voor te leggen, zodat het kabinet er inhoudelijk op moet antwoorden.

Een uitnodiging

Wij nodigen u graag uit om de situatie in Drenthe en de enorme negatieve impact op de vele andere minstens zo belangrijke ruimtelijke ordening-doelen, samen met ons te komen bekijken en te bespreken. Én om te zien hoe we in Drenthe werken aan RES-alternatieven die geen inbreuk maken op de enorme belangen van bewoners en op de natuur waar de hele leefbaarheid van Zuidwest Drenthe is gebaseerd, en waarmee we de RES-opgaven ook kunnen invullen. Met deze brief stuur ik u ook de onder deze brief weergegeven tekst die wij hebben doorgenomen met de Provinciale Staten van Drenthe, waarin een en ander nog eens helder is formuleerd. U kunt ons bereiken door een emailbericht te sturen naar: info@leefbaarzuidwestdrenthe.nl

Wij danken u voor uw gewaardeerde inzet en vragen dringend uw aandacht voor dit (/ deze) onderwerp.

Graag onder verwijzing naar de volgende bijlagen:

www.leefbaarzuidwestdrenthe.nl

1. Voordracht Stichting voor Provinciale Staten (zie onderstaande tekst)
2. Belangrijke literatuur bij deze brief aan de Tweede Kamer (zie voetnoten).

Met vriendelijke groet namens:
Stichting Leefbaar Zuidwest Drenthe
5.1.2.e
Voorzitter

Postadres: 5.1.2.e
5.1.2.e
Mob.: 5.1.2.e
leefbaarzuidwestdrenthe@gmail.com
www.leefbaarzuidwestdrenthe.nl

BIJLAGE 1: VOORDRACHT VOOR PROVINCIALE STATEN VAN DRENTHE (algemene benadering windturbines).

Geachte Voorzitter, 20 augustus 2026.

Geachte leden van de staten van Drenthe,

Ik spreek u toe als voorzitter van Stichting leefbaar Zuidwest Drenthe.

www.leefbaarzuidwestdrenthe.nl

Een stichting die in het leven is geroepen als klankbord voor duizenden inwoners van Zuidwest Drenthe die zich zorgen maken over de ernstige aantasting van hun gedurende vele generaties zorgvuldig opgebouwde leefmilieu, door de mogelijke komst van allesverstorende mega-windturbines.

Daarbij zijn we bepaald NIET activistisch bezig, maar worden we gedreven door de wens om met goede rationele argumenten een politiek besluitvormingsproces bij te sturen.

Dus we kiezen dan ook nadrukkelijk niet voor emotionele argumenten, maar wél voor een met degelijke cijfers onderbouwde rationele benadering.

Een benadering waarin bovendien niet alleen maar 'nee' wordt geroepen tegen slechts één van de mogelijkheden om energietransitiedoelen te realiseren (windturbines), maar waarbinnen ook actief wordt aangegeven hoe het dan vervolgens wél of óók zou kunnen op zodanige wijze dat de spreekwoordelijke Drentse kool en Drentse geit gespaard kan worden.

En dat heeft effect want de gemeente Westerveld heeft eerder al uitgesproken geen hoge windturbines op land te willen en in te willen zetten op onder andere zon op water.

En ook Gemeente De Wolden geeft aan nu aan dat men andere mogelijkheden ook echt serieus wil laten onderzoeken en dat windturbines zeker geen eerste keus meer zijn.

Dat is een verstandige keuze en een gevolg van een heldere belangenafweging.

In De Wolden worden momenteel in het gebiedstafelproces plannen onderzocht als alternatief voor de mogelijke komst van windturbines in Ruinerwold Noord. Ook in Meppel werken wij aan een concreet alternatief plan voor turbines in Noord IV dat binnenkort aan raadsfracties wordt gepresenteerd.

De toekomst voor plattelandsgemeenten zoals Westerveld en De Wolden ligt niet in steeds hogere windturbines op land in dichtbevolkt gebied, die bovendien de hogere stroomnetten verder uit balans brengen. Maar wel in kleinschaligere energiegemeenschappen op het middennet en op de lagere netten. Daarbij worden kleinschalige energieoplossingen gevonden in buurtschappen.

Met energiegemeenschappen blijven we bovendien op het middennet en voorkomen we extra netcongestie. We vergroten onze weerbaarheid bij landelijke storingen en houden grip op onze eigen energievoorziening. Bovendien profiteert de inwoner direct van de laagst mogelijke energieprijs en zal altijd geld terug kunnen blijven ontvangen op teruglevering van energie.

Voor Meppel werken wij momenteel bovendien aan een alternatief plan dat volgens RES-rekennormen minstens (en nog meer) zoveel TWh kan opleveren als de huidige windturbineplannen. En dat zijn goed onderbouwde en goed doorgerekende plannen.

Maar boven alles gaat dit over gezondheid, leefbaarheid, ecologie en economie: steeds meer inwoners maken zich terecht zorgen over geluidsoverlast, laagfrequente trillingen, slagschaduw, lekstroom, verspreiding van giftige stoffen; langdurige vervuiling van grond- en drinkwater en aantasting van

landbouwgrond; slaapverstoringen; enz. en dus over de heftige nadelige impact van industriële turbines van 250 meter hoog.

En rechtbanken geven de bevolking daarbij ook steeds meer gelijk : zo won een groep van bewoners van Dronten een rechtszaak op het gebied van geluidsoverlast. Dus dat kan niet worden afgedaan als een broodje aap. Jurisprudentie stapelt zich daardoor in toenemend tempo op waardoor de kans dat megawindturbines ook daadwerkelijk gerealiseerd kunnen worden in toenemend tempo afneemt.

Ook de schade aan waterwinning, landbouw, natuur, biodiversiteit en toerisme en in de komende decennia beoogde, maar niet langer mogelijke woningbouw, inclusief alle bijbehorende werkgelegenheid, is enorm. Per windturbine valt er bijvoorbeeld de komende 20 jaar in een gebied van 314 Ha (!!) geen woning meer te bouwen.

En dat betekent dus een beperking van een reeks van andere Ruimtelijke Ordening opgaven waaraan voldaan moet gaan worden in de komende jaren.

Al die genoemde zorgen zijn op basis van degelijk wetenschappelijk onderzoek goed onderbouwd en zeer reëel te noemen. Kortom: een windmolen van twintig jaar geleden is met de kennis van nu absoluut niet meer vergelijkbaar met een industriële windturbine van nu.

Dat voortschrijdend inzicht heeft er zeer recent voor gezorgd dat ook het RIVM heeft aangegeven dat de factsheets met betrekking tot windturbines moeten worden herzien. Dit naar aanleiding van een recent veel verder gaand advies aan het RIVM van het Landelijk Orgaan voor Wetenschappelijke Integriteit.

Wind op land loopt in heel Nederland steeds verder vast. Vorig jaar zijn in heel Nederland nog maar negen nieuwe windturbines op land geplaatst. Zelfs bestaande turbines worden steeds vaker niet meer vervangen aan het einde van hun levensduur. Projecten stranden steeds vaker door juridische procedures; aangescherpte afstandsnormen; netcongestie; defensiebeperkingen (laagvliegzone's); verslechterde businesscases door negatieve stroomprijzen; en ernstige zorgen over recyclebaarheid;

Door een recente provinciale motie zijn de afstands-normen in Drenthe verder aangescherpt, waardoor er nog minder geschikte locaties overblijven. Maar nog belangrijker is dat met die motie is onderkend dat er serieuze gezondheidsproblemen zijn verbonden aan windturbines. Waarvan akte.

Waarom zouden wij in Drenthe blijven inzetten op een technisch model dat maatschappelijk vastloopt, gezondheidszorgen oproept, economisch steeds minder haalbaar wordt en ruimtelijk niet meer past?

Een techniek die bovendien aantoonbaar onnodig vele andere belangen, zoals de belangen van duizenden bewoners die werkzaam zijn in de toeristische sector, onevenredig aantast.

Het windturbine-middel is erger dan de kwaal. Anders gezegd: als thuis je broodrooster in brand staat, blus je ook niet die brand door je huis op te blazen.

Laten we kiezen voor realistische oplossingen die wel lokaal draagvlak creëren, landschappen behouden, inwoners laten meeprofiteren en onze regio werkelijk toekomstbestendig maken. En die RES-doelen ook na 2030 gewoon goed realiseerbaar maken.

Vaak wordt er door pro-windturbinepartijen, te weten een enkele grondeigenaar in samenwerking met windturbine-investeerders en hun gelieerde adviseurs, geschermd met 'Lokaal eigendom'.

Een term waar ze meteen hopeloos in vastlopen want waar valt de ratio te ontdekken indien een dorpshuis of zwembad financieel ondersteund wordt, terwijl tegelijkertijd een reeks van toeristische bedrijven zwaar de dupe zijn van de komst van windturbines?

Ook worden door windturbine-investeerders voorstellen gedaan aan gemeenten dat deze mee kunnen profiteren van de aanzienlijke financiële opbrengsten van windturbines zodra deze operationeel zijn.

En dan dienen alle wenkbrouwen gefronst te worden, omdat windturbines immers uitsluitend financieel rendabel zijn indien deze zwaar worden gesubsidieerd met belastinggeld.

En het valt niet uit te leggen dat specifiek bestemd belasting-geld direct of indirect wordt gebruikt om een (bovendien direct gerelateerd) besluitvormingsproces van een gemeente te "beïnvloeden". Er is zelfs mogelijk sprake van bestuursrechtelijke verwijtbare omkoping en in ieder geval oneigenlijk gebruik van overheidsgelden, want daarvoor waren die subsidies immers niet bedoeld.

Laten we ons ook niet bang maken voor de vermeende reactie van grote werkgevers zoals bijvoorbeeld Scania in Meppel of defensie in Westerveld die geacht worden om hun bijdrage te leveren aan de energietransitie en dat snel kunnen invullen door de plaatsing van een aan hen "toegekende" windturbine.

Want juist die grote werkgevers beseffen heel goed dat een snelle invulling voor hun energietransitie-doelen niet over de ruggen van de bewoners uitgerold mogen worden, want dit gaat onherroepelijk ten koste van het eigen zorgvuldig opgebouwde imago en gaat dus bovendien ten koste van bijvoorbeeld de mogelijkheid om geschikte werknemers te werven in een krappe arbeidsmarkt.

Bovendien gaat het in het geval van defensie ten koste van de eigen oefenmogelijkheden doordat aanvlieg- & laagvliegzones van bijvoorbeeld gevechts- en troepentransport-helikopters worden geblokkeerd.

Een raadslid in de Gemeente Meppel is werkzaam bij Scania. Wellicht is hij juist de aangewezen persoon om met Scania te overleggen waarom windturbines NIET gewenst zijn. Ga in gesprek met elkaar!

In de Gemeente Westerveld werd eerder al een degelijke belangenafweging gemaakt. En daar kiest men nadrukkelijk niet voor "wind".

Probleem is echter dat Meppel en Staphorst en Steenwijkerland nog steeds overwegen om (al is het maar één) windturbine te gaan plaatsen, en dat bovendien aan de grens van buurgemeenten zoals Duitsland nu doet aan de landsgrenzen. En dan worden de economische belangen van buurgemeenten

(door een onevenredige aantasting van kernwaarden) alsnog ernstig aangetast. Nogmaals: 25% van de economie in Westerveld komt voort uit toerisme.

We pleiten er daarom voor om de energiesamenwerking tussen vijf gemeenten en provincie nu te gaan gebruiken voor het realiseren van wél realistische oplossingen. RES doelen worden aantoonbaar beter en sneller gediend. En we sparen zowel de Drentse kool als ook de Drentse geit.

Voor die aangepaste samenwerking is juist nu ook een goed moment aangebroken, want Meppel gaat zeer waarschijnlijk in de problemen komen wat de invulling van de RES-doelen betreft als men blijft inzetten op windturbines:

Afstandsbeperkingen die voortvloeien uit de aangenomen motie van het Drents Parlement en uit al bestaande infrastructuur zorgen ervoor dat er minder of lagere windturbines kunnen worden geplaatst dan beoogd.

Lagere windturbines hebben echter een substantieel lager rendement hetgeen mede veroorzaakt wordt door turbulenties in de lagere luchtlagen onder 150 meter.

Door dit voortschrijdende inzicht zal er ook in Meppel een heroverweging van eerder genomen Raadsbesluiten moeten volgen en zal er serieus naar andere mogelijkheden gekeken moet gaan worden.

Gemeenten beginnen zich inmiddels onder de sterk toenemende druk van de eigen bevolking, te verwijzen naar de provincie. “Laat de provincie maar een besluit nemen”, zo hoor je nu. En dat mogelijk in de hoop dat de Provincie de plaatsing van die windturbines wel even zal afdwingen.

Is dat erg dat een beroep wordt gedaan op de provincie? Nee! Het omgekeerde is juist het geval, want juist door het inschakelen van de provincie kunnen de kernwaarden van elke gemeente zorgvuldig en overkoepelend worden afgewogen. De provincie is immers bij uitstek geschikt om dat als overkoepelende overheid te doen.

Het getuigt juist van bestuurlijke kracht als men besluitvorming laat aansluiten op veranderende inzichten.

Het mag bovendien vanuit goed rentmeesterschap jegens onze jeugdige inwoners ook worden verwacht van onze bestuurders: ook zij hebben immers recht op een goede leefomgeving.

Het is dan ook ondenkbaar dat oudere bestuurders, na een fraai leven in ons mooie Drenthe en na jarenlang verantwoordelijke posten te hebben bekleed, nu opeens op de valreep die fraaie leefomgeving zouden willen aantasten voor de jeugd.

Juist van onze oudere en dus ervaren bestuurders mag creativiteit en juiste belangenafweging worden verwacht. Daar is overigens ook bijna nooit twijfel over.

Tot slot: in het gemeentehuis van Westerveld hangt een mooi groot schilderij met een herder en zijn schaapskudde. Dat fraaie beeld van Drenthe betreft echter geen emotionele nostalgie van “laten we alles

bij het oude laten" maar betreft op rationele gronden berekenbare en in "keiharde munten" uitdrukbare kernwaarden van de Provincie Drenthe als geheel.

Op die kernwaarden is bijvoorbeeld de complete toeristische werkgelegenheid van duizenden inwoners gebaseerd; Om die kernwaarden komen duizenden bewoners naar Drenthe om daar te wonen in boerderijen die ze voor veel geld laten verbouwen door lokale bouwbedrijven enz.; En in de gemeente Meppel zijn bijvoorbeeld complete woonwijken verkocht als 'fraai wonen in het groen'.

Dus als u als gewaardeerde herder van onze schaaps-kudde nog eens langs zo'n schilderij loopt, denk u daar dan ook nog even zo'n heel groot gouden euroteken in.

Samenvattend is ons pleidooi dan ook: laten we elkaar helpen en het energiesamenwerkingsverband tussen provincie en vijf gemeenten gebruiken om daar uit te komen waar we met elkaar wél naartoe willen.
Als een gemeente als Meppel door beperkt grondgebied moeite heeft om de RES-opgaaf goed in te vullen, dan kunnen omliggende gemeenten wellicht ondersteuning bieden zodat hún belangen niet door Meppel worden aangetast. Overigens kan Meppel ook zonder windturbines de RES goed invullen zoals eerder aangegeven.
Geen belangenstrijd maar wederzijdse belangenondersteuning.

Gebiedsprocessen en ambtelijke processen dienen daarbij bewaakt te worden. Zo worden deze te vaak georganiseerd door ingehuurde adviseurs waarvan klip en klaar vaststaat dat deze intensief zijn verbonden met windturbine-partijen. Zij beïnvloeden op hun beurt weer sterk de betrokken ambtenaren. Ambtenaren en adviseurs werken binnen aangegeven kaders. Om die reden is het van groot belang dat die kaders door de politiek duidelijk worden aangegeven en/of worden aangepast.

Ook de beoogde omgevingsvisie van de Provincie Drenthe is direct en/of indirect kaderstellend.

Wij verzoeken u dan ook dringend om de ongewenstheid van windturbines, althans de dringende noodzaak van een nu wél zuivere en wél complete afweging van ALLE mogelijkheden om de energietransitie goed in te vullen, op te nemen in uw omgevingsvisie.

En dat mede op basis van al bestaande betere alternatieven.

Voor een verdere toelichting op die alternatieven nodigen wij u van harte nog eens uit.

Dank u wel voor uw gewaardeerde tijd en aandacht!

Met vriendelijke groet namens:
Stichting Leefbaar Zuidwest Drenthe
5.1.2.e
Voorzitter

Postadres: 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e
Vestigingsadres: 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e
Mob.: 5.1.2.e
5.1.2.e gmail.com

www.leefbaarzuidwestdrenthe.nl

www.leefbaarzuidwestdrenthe.nl